

Til § 4.

Til 792—798.

Ved lov nr. 286 af 18. juni 1951 er der gennemført nye regler om fortabelse af rettigheder som følge af straf. Herefter medfører strafbart forhold — af hensyn til den dømtes resocialisering — efter straffens udståelse principielt ikke tab af borgerlige rettigheder, men hjemler kun udelukkelse fra en rettighed, når der som følge af den begåede forbrydelse er grund til at befrygte en nærliggende fare for misbrug af stilling eller hverv, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse.

Loven af 18. juni 1951 indeholder ikke bestemmelse om ændringer i tjenestemandsløven, men spørgsmålet om, hvorvidt de i loven indeholdte regler måtte give anledning til revision af tjenestemandsløven, specielt dennes pensionsbestemmelser i §§ 60—61 m. fl., har været overvejet i et af finansministeriet under 25. oktober 1951 nedsat udvalg, der har afgivet betænkning den 21. maj 1952.

Overensstemmende med de i betænkningen anførte synspunkter tilsigter de foreslåede ændringer at bringe tjenestemandsløvens regler om pensionsfortabelse i overensstemmelse med de almindelige regler om rettighedsfortabelse.

Tjenestemandsløvens § 60 foreslås derfor affattet således, at pensionsret fortabes, hvis tjenestemanden afskediges, fordi han har gjort sig skyldig i et strafbart forhold, „der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen“.

Endvidere foreslås i tjenestemandsløvens § 61 udtrykket „svækker den for stillingen nødvendige agtelse og tillid“ ændret til „gør ham uskikket til at forblive i sin stilling“.

Den ændrede formulering af §§ 60 og 61 vil formentlig ikke medføre noget nævneværdigt udsving i antallet af afskedigelser, idet man i praksis har fulgt retningslinier, der er vel forenelige med den foreslåede nye affattelse og det dermed knæsatte „adækvanskriterium“.

Ændringen af § 60 vil dog kunne medføre, at strafbare forhold, der er begået uden tilknytning til tjenesten, og som efter hidtidig praksis på grund af deres grovhed er henført til tjenestemandsløvens § 60, ikke fremtidig vil blive omfattet af denne bestemmelse, men må henføres til tjenestemandsløvens § 61, hvilket imidlertid ikke udelukker, at afskedigelse som hidtil kan ske uden pension, men kun bevirker, at afgørelsen af pensionsspørgsmålet skal ske ved bestemmelse på bevillingslov, hvorved antallet af pensionssager efter § 61 vil blive noget forhøjet.

Da det må anses for bedst stemmende med de til grund for rettighedsloven liggende synspunkter,

at allerede aktuelle pensionsrettigheder ikke bortfalder på grund af pensionistens vandel efter tjenesteforholdets ophør, foreslås den hidtidige bestemmelse i tjenestemandsløvens § 62, stk. 2 d), om pensionsbortfald som følge af et af pensionisten efter afskedigelsen fra tjenestemandstillingen begået strafbart forhold ophævet.

På tilsvarende måde foreslås reglerne i § 68 om bortfald af enkepension som følge af et af enken begået strafbart forhold ophævet.

Det bemærkes, at de foreslåede bestemmelser ikke omfatter tilfælde, i hvilke retten til pension er fortabt inden 1. april 1954.

I tjenestemandsløvens §§ 67, stk. 2, og 68, stk. 1 f), foreslås en ændring i formuleringen, der tilsigter at tydeliggøre, at kun handlinger, begået af tjenestemanden under ansættelsen, skal kunne bevirke, at enken er uberettiget til at oppebære pension.

De foreslåede ændringer i tjenestemandsløvens bestemmelser kommer ifølge § 39, § 23 samt § 42 i henholdsvis lov nr. 414, lov nr. 417 og lov nr. 418 af 12. juli 1946 tillige til anvendelse på tjenestemænd og pensionister i folkeskolen og folkekirken.

Det samme gælder civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v. samt disses efterladte enker eller børn, såfremt de pågældende i henhold til lov nr. 386 af 12. juli 1946 — med de i loven nærmere angivne afvigelser — er berettiget til pension efter reglerne i tjenestemandsløvens kapitel 2. Under hensyn hertil tilsigter forslaget om ændring i § 2, stk. 1, sidste punktum, i civilarbejderloven at bringe denne bestemmelse i overensstemmelse med den foreslåede ændrede affattelse af tjenestemandsløvens § 60.

Til 799.

I henhold til tjenestemandsløvens § 986, stk. 3, ydes der til personel under værnene til tjeneste i land på Færøerne og Grønland samt i de ved opmålings-, stations- og fiskeriinspektionstjenesten på Grønland anvendte kuttere og lignende fartøjer et særligt tillæg pr. dag.

Da søværnskommandoen har udrustet en kutter til stations- og fiskeriinspektionstjeneste ved Færøerne, og da der for det heri indgående personel foreligger tilsvarende forhold som for personel i kuttere og lignende fartøjer ved Grønland, foreslås det, at der skabes hjemmel til udbetaling af det omhandlede tillæg til personel under værnene til tjeneste i de ved opmålings-, stations- og fiskeriinspektionstjenesten på Færøerne anvendte kuttere og lignende fartøjer.